

IZVOARELE

Ziar de interes local al Primăriei Orașului Borssec

SĂRBĂTOAREA COPIILOR 1 IUNIE LA BORSEC

foto: facebook.com/primariaborsec

CROSS-ALERGARE

1 iunie este ziua în care sărbătorim copiii, inocența și puritatea lor, zâmbetul și veselia din glasurile lor, bucuria și frumusețea acestei vârste.

La Borssec, pe stadionul de fotbal aparținând Complexului Sportiv Borssec și la inițiativa Primăriei Orașului Borssec, a filialelor locale ale P.S.D. și U.D.M.R., a organizației Culturarium și a conducerii Complexului Sportiv Borssec a fost organizată Ziua Copilului.

A fost un bun prilej de bucurie, joacă, distracție și voie bună atât pentru copii, cât și pentru cei care i-au însoțit, fie că au fost ei părinți, bunici, profesori sau prieteni mai mari.

Sărbătoarea a început cu un concurs de alergare la care s-au înscris copii de toate vârstele, fete și băieți, care au animat cu frenezia lor întreaga zonă liniștită din jurul stadionului de fotbal. A urmat demonstrația Micilor Pompieri

care ne-au arătat cât de îndemânatici și curajoși pot fi în situații de necesitate. Am văzut cât de repede pot să desfășoare un dispozitiv de luptă împotriva incendiilor și viteza cu care pot transporta o persoană rănită. Evenimentul a continuat cu un frumos concurs de biciclete la care au participat toți cei care și-au adus cu ei „bolizii” cu pedale, doritori să-și măsoare forțele pe pista de biciclete. Nu a lipsit nici dansul și mișcarea pe ritmuri muzicale: la Zumba, cei mici și-au arătat talentul și bucuria prin dans sportiv pe muzică special aleasă pentru ziua lor. Ziua a fost încheiată de o frumoasă partidă de fotbal între grupele de juniori de la Făgetul Borssec.

(continuare pe pagina 2)

**ÎN MEMORIA LUI
KURKÓ ÁRPÁD
(1948–2026)**

PAGINA 2

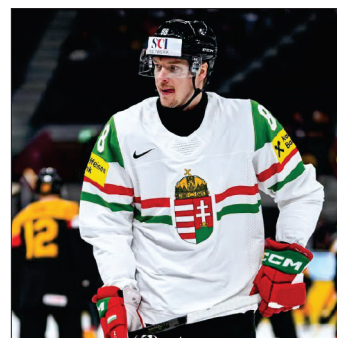

foto: facebook.com/primariaborsec

**DE LA BORSEC,
PRINTRE CEI MAI
BUNI DIN LUME**

**– DIALOG CU
SÁRPÁTKI TAMÁS**

PAGINA 3

**DE LA FARFURIE LA
RESPONSABILITATE:
ELEVII DIN BORSEC AU
ÎNVĂȚAT ÎN TURCIA CUM
SĂ REDUCĂ RISIPA
ALIMENTARĂ**

PAGINA 7

**ÎN PRAG DE
ANIVERSARE**

PAGINA 8

(continuare de pe pagina 1)

Trebuie să amintim că au fost organizate ateliere și activități de îndemânare pentru copii, au fost instalate trambuline cu corzi elastice, doritorii au primit picturi pe față și baloane, au fost lansate fumigene colorate care au animat și însuflețit atmosfera. Copiii au primit înghețată, sucuri și apă minerală, iar la gâtul fiecăruia atârna o medalie

care amintea frumusețea acestei zile.

A fost o zi reușită! Pe toată perioada de desfășurare a activităților vremea a fost prielnică. Ploaia a venit, parcă programată, doar când s-au încheiat toate jocurile și întrecerile copiilor, atunci când aceștia se îndreptau spre casele lor.

Trebuie să mulțumim, fără a da nume,

tuturor celor care s-au implicat în organizare: părinți, bunici, prieteni, profesori sau voluntari. Toți au contribuit la reușita acestei zile, la zâmbetele și bucuria de pe chipurile copiilor! Nimic nu este mai valoros decât zâmbetul și bucuria sinceră a unui copil fericit!

DĂNUȚ BORDANCIUC

ÎN MEMORIA LUI KURKÓ ÁRPÁD (1948–2026)

S-a născut în localitatea învecinată, Corbu. Școala primară a urmat-o în satul natal, iar studiile liceale le-a finalizat la liceul din Ditrău. Și-a continuat pregătirea la Târnăveni și la Sibiu. A activat în administrația publică, fiind viceprimar al orașului Borsec. Timp de aproape patru ani, din ianuarie 1986 până în iunie 1989, a ocupat funcția de director al fabricii de îmbuteliere a apei minerale din Borsec.

În anul 2008 a achiziționat 99,14% din acțiunile societății Kraiten în Harghita S.A. și fabrica de îmbuteliere a apei minerale din Sâncrăieni, pe care a dezvoltat-o până când a devenit al treilea cel mai mare producător și îmbuteliator de apă minerală din țară.

Activitatea sa nu s-a limitat însă doar la domeniul economic. A fost un adevărat mecena al culturii, sportului, sănătății și al vieții religioase. A sprijinit financiar satul său natal și biserica din comunitate. În semn de recunoaștere a meritelor sale, Primăria Corbu i-a acordat în anul 2008 titlul de cetățean de onoare. A susținut publicarea unei monografii dedicate satului său natal,

foto: szekelyhon.ro

KURKÓ ÁRPÁD

apărută în anul 2017. De asemenea, a contribuit financiar la renovarea căminului cultural din Sâncrăieni, localitate care, la rândul ei, i-a conferit titlul de cetățean de onoare.

A sprijinit apariția colecției „Biblioteca Secuiască”, alcătuită din o sută de volume. Totodată, a contribuit la organizarea Expo-

ziției Munkácsy și a susținut activitatea mai multor artiști plastici. A participat financiar la acoperirea costurilor unor tratamente medicale și intervenții chirurgicale costisitoare.

În anul 2014 a fost distins cu premiul Pro Cultura Hungarica. A susținut, de asemenea, renovarea Bisericii Sfântul Augustin și a Bisericii Mileniului din Miercurea-Ciuc. În anul 2015, Consiliul Județean Harghita i-a acordat distincția „Pentru Județul Harghita”. Suma primită odată cu acest premiu a donat-o Fundației Sfântul Francisc.

Într-un cuvânt, a fost un om altruist și mereu gata să ajute. A rămas profund legat de Borsec. Soția sa, Rozália Vild, este și ea originară din Borsec; au fost căsătoriți timp de 53 de ani. Copiii lor, Gyárfás și Gyöngyvér, s-au născut tot aici.

Suntem alături de familia îndoliată și de toți cei apropiați în aceste momente de durere. Fie ca amintirea sa să rămână binecuvântată, iar odihna să-i fie liniștită în cimitirul din Cioboteni. (Csíktaploca).

TRADUCERE DUPĂ: FARKAS ALADÁR

AMICAL CU IZ DE VACANȚĂ...

... a fost întâlnirea de fotbal din data de 20 iunie 2026 de pe stadionul de fotbal al Complexului Sportiv Borsec dintre Făgetul Borsec și Sporting Old Boys Iași.

Echipa locală, Făgetul Borsec, aflată în vacanță după încheierea sezonului de fotbal 2025-2026 din Liga a 4-a Grupa Harghita, a primit vizita unei echipe de hobby-amatori din Iași. Echipa vizitatoare, alcătuită din foști și actuali jucători de fotbal din ligile a 3-a și a 4-a din județul Iași, a efectuat o deplasare în zona noastră, deplasare în care s-a organizat și această întâlnire amicală de fotbal.

(continuare pe pagina 3)

(continuare de pe pagina 2)

BORSEC- 20 Iunie 2026

foto: Dănuț Bordanciu

Am asistat la un meci frumos, cu faze multe de poartă, un meci în care au intrat pe teren absolut toți jucătorii disponibili, de la tineri juniori aspiranți până la fosta glorie ale fotbalului local. A fost spectacol,

a fost bucurie, a fost fotbal cu zâmbetul pe buze. Tribuna a fost animată, spectatorii relaxați, iar meciul a stat mereu sub semnul fair-play-ului. Chiar dacă victoria a apar-

ținut oaspeților, întâlnirea a fost una de vacanță, în care s-au încercat jucători noi și formule inedite în teren. La finalul întâlnirii, jucătorii ambelor echipe s-au așezat împreună în jurul unui ceain de gulaș pregătit cu atenție de gazde.

Consemnăm și debutul ca arbitru de centru al fostului portar al echipei Făgetul Borsec, tânărul Dacău Iulian care a demonstrat că deține talentul necesar pentru a-și croi o carieră în arbitraj.

Organizatorii țin să le mulțumească tuturor celor care au fost în anturajul echipei și au sprijinit activitatea fotbalistică, atât la această întâlnire amicală cât și de-a lungul sezonului proaspăt încheiat. Toți iubitorii fotbalului din Borsec suntem așteptați în continuare la stadion pentru a ne susține echipa. Hai Făgetul! Hajrá Borszék!

DĂNUȚ BORDANCIU

HOTĂRĂRILE CONSILIULUI LOCAL

Am rămas restanțier din luna mai cu Hotărârea nr. 52, care reglementează dezvoltarea infrastructurii turistice prin realizarea unei piste de karting pentru agrement și cheltuielile legate de proiect în valoare de 5 814 572,79 lei cu TVA. În 22.05 am adoptat Hotărârea nr. 53 care consfințește contractarea unui împrumut în valoare de 2 milioane lei de la Ministerul Finanțelor pentru construire de locuințe de serviciu pentru specialiști din sănătate și învățământ. Hotărârea nr. 54 aprobă Contractul de delegare a gestiunii a serviciului public de salubritate pe perioada de 7 luni prin achiziție publică directă cu S.C. HURON SRL. Prin Hotărârea nr. 55 am aprobat Situația financiară pentru FONTANA. Merită menționat faptul că în 2025 a realizat un profit

de 334 339 lei.

În 11 iunie s-au adoptat 8 hotărâri. Hotărârea nr. 56. aprobă dezmembrarea unui teren pe str. Carpați nr. 8. Hotărârea nr. 57. aprobă scutirea de la plata taxei de construcție pentru Csibi Szidónia-Krisztina pentru construirea unei locuințe unifamiliale. Prin Hotărârea nr. 58. am aprobat destinația pentru cantitatea de 33,55 mc. lemn din producția anului 2026. Prețul de pornire la licitație este de 90 lei pe mc.+TVA. pentru agenți economici atestați. Hotărârea nr. 59 reglementează participarea UAT Borsec în calitate de membru fondator la constituirea Asociației de Dezvoltare Intercomunitară Transport Local VALEA BIS-TRICIOAREI, jud. Harghita. Se aprobă patrimoniul social inițial de 600 lei și par-

ticiparea orașului cu 200 lei. Se însușește proiectul Statutului Asociației și se aprobă dreptul de folosință gratuită al Asociației asupra unei încăperi la parterul imobilului Primăriei ca sediu al Asociației. Hotărârea nr. 60 aprobă contractul colectiv de muncă pentru angajații cu contract individual de muncă din cadrul Primăriei pentru perioada 2026-2028. Hotărârea nr. 61 aprobă reorganizarea aparatului de specialitate al Primăriei (21 postruri). Hotărârea nr. 62. aprobă președintele de ședințe pentru următoarele 3 luni în persoana d-lui Olteanu Petrică-Ovidiu. Prin Hotărârea nr. 63. se aprobă rectificarea bugetului pe anul 2026 cu 2 milioane lei necesare pentru cheltuieli neeligibile PNRR.

FARKAS ALADÁR

DE LA BORSEC, PRINTRE CEI MAI BUNI DIN LUME

— DIALOG CU SÁRPÁTKI TAMÁS

Despre rădăcini, perseverență, tricoul naționalei și drumul care poate porni și dintr-un oraș mic

Sunt povești care depășesc lumea sportului. Povești care nu se opresc la goluri, meciuri, rezultate sau momente de la Campionatul Mondial. Ele vorbesc despre drumul unui om: despre familie, amintiri din copilărie, sprijin discret, renunțări, zile grele și acea forță interioară care îl ajută să meargă mai departe. Numele lui Sárpátki Tamás este astăzi legat de echipa națională de hochei a Ungariei și de atmosfera marilor competiții internaționale. Pentru noi, cei din Borsec, povestea lui are însă o semnificație mai apropiată și mai personală. Pentru că în drumul său se regăsește și Borsec: casa bunicilor, iernile cu ninsoare, căldura sobei, plimbările de vară,

(continuare pe pagina 4)

(continuare de pe pagina 3)

mersul după ciuperci, aerul curat și acea liniște aparte pe care el însuși a des-cris-o atât de frumos: **la Borsec simțea și simte și astăzi „ca și cum fiecare zi ar fi duminică”**.

În acest dialog am dorit să îl cunoaștem pe sportiv, dar și pe omul din spatele echipamentului. Pe copilul care, la început, se bucura pur și simplu de joc. Pe tânărul care, prin muncă, sacrificii și perseverență, s-a apropiat pas cu pas de visurile sale. Și pe jucătorul de națională care vorbește și astăzi cu modestie, respect și responsabilitate despre locul din care a pornit, despre oamenii care l-au ajutat și despre ceea ce înseamnă să îi reprezinte și pe cei care îl urmăresc și îl susțin de acasă.

Borsec, locul unde „fiecare zi era ca o duminică”

Când l-am rugat pe Tamás să își amintească primele imagini legate de Borsec, nu a început cu sportul. A început cu familia. Cu copilăria. Cu acele detalii simple, dar adânc păstrate în memorie, din care omul își ia uneori puterea fără să își dea seama.

Una dintre primele sale amintiri este legată de o călătorie de iarnă. Părinții îl aduceau, împreună cu sora lui, din Miercurea Ciuc la Borsec, la bunici. Copiii stăteau întinși în spate, pe scaunele rabatate ale mașinii, în timp ce afară ninge puternic. După ce ajungeau, alergau prin zăpada mare, se băteau cu bulgări, iar apoi, înghețați de frig, intrau în casă și se încălzeau lângă sobă. „A rămas pentru mine o amintire frumoasă”, povestește Tamás.

Copilăria de la Borsec este legată puternic și de dragostea bunicilor. Bunica îl aștepta mereu cu ouă umplute, pentru că știa că erau preferatele lui. Iar sub fereastra din spate lăsa ciupercile de pădure neculese, ca el să le poată aduna, iar apoi să le gătească împreună. Îi plăcea mult să vină la Borsec, mai ales pentru bunici și verișori. Verile treceau frumos: mult timp petrecut afară, în aer curat, plimbări la peșteri, mers după ciuperci și zile întregi de joacă. „La Borsec era mereu, și încă simt la fel, ca și cum fiecare zi ar fi duminică. Totul e liniștit, te poți deconecta și poți uita de lucrurile de zi cu zi. Cred că Borsec a contribuit mult la faptul

SÁRPÁTKI TAMÁS

că astăzi mă pot considera o persoană liniștită.”

Poate că acesta este unul dintre cele mai frumoase gânduri ale întregului interviu. Pentru că nu vorbește doar despre un loc, ci despre felul în care un oraș, o familie și un mediu al copilăriei pot deveni parte din personalitatea unui om.

De la bucuria jocului la sportul de performanță

Povestea lui Sárpátki Tamás nu a început cu certitudinea că, într-o zi, va juca la Campionatul Mondial. La început a fost bucuria sportului. Mișcarea, jocul, energia, provocarea. În copilărie, părinții îl duceau atât la tenis, cât și la hochei. Îi plăceau ambele sporturi, însă la un moment dat a fost nevoie de o alegere. Antrenorul său de hochei de atunci i-a spus că, pentru a continua serios, trebuie să decidă, fiindcă cele două sporturi nu mai puteau fi duse în paralel.

În cele din urmă, a ales hocheiul. „Atunci nu știam și nici nu plănuiam să ajung la mari rezultate ca hocheist. Pur și simplu îmi plăcea ceea ce făceam, iar asta era suficient.”

În jurul anului 2010 a venit momentul în care familia a decis că, pentru a merge mai departe, era nevoie să plece în Ungaria. A ajuns la Székesfehérvár, a locuit la internat și și-a petrecut mult din timpul liber prin antrenamente suplimentare. Împreună cu doi prieteni din copilărie, Csíki Zoltán și Reisz Áron, a muncit mult în plus.

Această muncă a început treptat să dea rezultate: a fost selecționat în echipa na-

țională a Ungariei, a câștigat campionatul Austriei, jocul îi mergea bine, iar el simțea tot mai clar că se află pe drumul potrivit. „Atunci am început să simt că din asta se pot naște lucruri mari.”

Ce nu se vede din tribune

Din exterior, sportul pare adesea să însemne meciuri, goluri, victorii, public și tricoul naționalei. Însă cea mai mare parte din viața unui sportiv se trăiește departe de lumina reflectoarelor. În dimineața devreme, la antrenamente, în călătorii, la recuperare sau în acele zile în care nu ai dispoziția necesară, dar mergi înainte. Tamás spune că orice sportiv profesionist face multe sacrificii. În timp ce alții sunt în vacanță, ies cu prietenii sau se odihnesc, sportivii se antrenează sau călătoresc spre meciuri. Performanța cere atenție la somn, recuperare, alimentație și la felul în care sunt gestionate momentele dificile.

Au existat și în cariera lui perioade grele: scăderi de formă, meciuri în timpul sărbătorilor, când nu putea ajunge acasă la familie, accidentări și recuperări lungi, dure-roase.

„Cei mai mulți văd doar acele 60 de minute petrecute pe gheață, dar în spate este foarte multă muncă. Treziri devreme, antrenamente zilnice, călătorii, renunțări și perioade în care trebuie să continui chiar dacă ești accidentat sau obosit.”

În spatele succeselor sunt și acele zile în care nu ai chef să te antrenezi, dar duci antrenamentul până la capăt. Tamás consideră că tocmai această perseverență și consecvență sunt cel mai puțin vizibile pentru public, deși ele reprezintă una dintre cele mai importante părți ale drumului spre nivelul profesionist.

Cu toate acestea, nu s-a gândit niciodată cu adevărat să renunțe. „Mereu am avut dragostea pentru joc. Cât timp ea rămâne, voi continua să joc.”

Ce înseamnă tricoul naționalei

Tricoul unei echipe naționale nu este niciodată doar o piesă de echipament. Cu atât mai mult atunci când cineva visează la el încă din copilărie. Pentru Tamás, tricoul echipei naționale a Ungariei înseamnă mândrie, onoare și responsabilitate. Încă din

(continuare pe pagina 5)

(continuare de pe pagina 4)

copilărie avea un obiectiv ascuns: să ajungă, într-o zi, să joace în culorile Ungariei la un Campionat Mondial. Multă vreme, acest gând părea doar un vis îndepărtat. Apoi a venit momentul în care a îmbrăcat pentru prima dată tricoul naționalei și a stat alături de echipă în timpul imnului. „Atunci mi-am dat seama cu adevărat că visul devenise realitate. Mi-au revenit în minte toată munca, toate sacrificiile și greutățile prin care am trecut ca să ajung acolo.”

Și astăzi îmbracă tricoul naționalei cu mândrie și recunoștință. În același timp, simte și responsabilitatea, pentru că știe că mulți oameni îl urmăresc și îl susțin de acasă. „În astfel de momente nu mă reprezint doar pe mine. Într-un fel, reprezint și Transilvania, părinții mei, foștii mei antrenori și pe toți cei care au contribuit la drumul meu până aici.”

În această frază se regăsește tot ceea ce face ca povestea lui să fie importantă și pentru Borsec. Când un sportiv cu rădăcini locale joacă printre cei mai buni din lume, succesul lui devine și o bucurie a comunității.

Momente de Campionat Mondial: victorie, gol și imnul cântat împreună

Campionatul Mondial este o etapă specială în viața oricărui sportiv. Pentru Tamás, amintirea nu se leagă de un singur moment, ci de întreaga experiență: echipa, publicul, nivelul competiției, atmosfera și sentimentul că au reușit să își câștige locul printre cei mai buni din lume.

Victoria cu 5-0 împotriva Marii Britanii a rămas pentru el o amintire puternică. Știa că acela era meciul decisiv pentru ei, iar întreaga echipă a dat totul pe gheață. Pentru Tamás a fost o bucurie în plus faptul că linia sa a marcat de două ori. La finalul meciului, imnul Ungariei cântat împreună cu suporterii a fost un moment deosebit. Iar familia lui era prezentă în tribune. „A fost, cu adevărat, o zi perfectă.”

Golul marcat împotriva Germaniei a avut, la rândul său, o semnificație personală. Își propusese să înscrie la Campionatul Mondial, iar când acest lucru s-a întâmplat, a revăzut faza de mai multe ori a doua zi. „A fost un sentiment foarte frumos. Păcat

însă că am pierdut acel meci.”

Când l-am întrebat ce va duce mai departe cu el din acest Campionat Mondial, nu a ales un singur gol sau o singură clipă. A vorbit despre întreaga experiență. „Am mers acolo cu obiectivul de a rămâne printre cei mai buni din lume, iar acest lucru ne-a reușit. A fost extraordinar să văd la ce nivel sunt celelalte echipe, întregul turneu, organizarea și susținerea publicului. Am jucat la fiecare meci în fața a 8-10 mii de spectatori, iar atmosfera ne-a dat foarte mult.” Pentru el, acesta a fost un alt nivel: un mediu profesionist, un public numeros, miză mare și sentimentul că un vis din copilărie a devenit realitate.

Presiune, emoție și echilibru interior

Pe gheață, totul se întâmplă repede. Trebuie să iei decizii, să reacționezi, să intri în dueluri și să gestionezi presiunea. La un Campionat Mondial, fiecare moment capătă o greutate mai mare. Tamás a vorbit deschis și despre această parte. Când era mai tânăr, se gândea mult la ce s-ar întâmpla dacă ar greși sau la ce ar spune ceilalți. Cu timpul, a învățat să se concentreze pe lucrurile pe care le poate controla cu adevărat. „Încerc ca în fiecare schimb să dau tot ce pot și să ajut echipa în orice fel.”

A recunoscut că înaintea meciurilor mari are și el emoții. Știe că nu se reprezintă doar pe sine, ci și o țară întreagă. Această responsabilitate este mare, dar vine și cu un sentiment foarte bun. „Pe mine mă ajută să nu încerc să fac mai mult decât pot. Încerc să îmi joc propriul joc și să scot maximum din mine.” Această atitudine spune mult despre maturitatea unui sportiv. Nu este vorba despre a urmări perfecțiunea cu orice preț, ci despre a rămâne concentrat pe propria sarcină și a da tot ce ai mai bun.

Mesaj pentru tinerii din Borsec

Când un copil din Borsec îl vede astăzi pe Sárpátki Tamás la Campionatul Mondial, poate apărea firesc gândul: poate și de aici se poate ajunge departe. De aceea am considerat important să îl întrebăm ce le-ar transmite tinerilor care își caută propriul drum. Răspunsul lui Tamás este simplu, sincer și puternic: „Să aibă încredere în propriile forțe.” Nici el nu și-a imaginat în

copilărie că va ajunge atât de departe. A pornit dintr-un oraș mic și mult timp nu a crezut că va juca vreodată la un Campionat Mondial în tricoul naționalei Ungariei. „Drumul nu a fost mereu ușor, dar dacă cineva iubește ceea ce face și este dispus să muncească și să lupte pentru asta zi de zi, poate ajunge mai departe decât crede. Cele mai importante sunt, poate, perseverența și voința.”

Acest mesaj nu este adresat doar sportivilor. Este pentru fiecare tânăr care vrea să construiască ceva. Pentru cei care au îndoieli. Pentru cei care pornesc dintr-un loc mic, dar poartă în ei visuri mari. Pentru cei care încă nu știu până unde pot ajunge, dar simt că merită să muncească pentru drumul lor.

Om din spatele echipamentului

La finalul discuției, am dorit să aflăm cum ar vrea Tamás să fie văzut de oameni și dincolo de statutul de sportiv. Răspunsul lui este puternic tocmai prin simplitatea lui. „În afara gheții nu mă simt mai presus decât ceilalți. Cred că sunt un om obișnuit, ca oricare altul. Mi-aș dori ca oamenii să mă vadă ca pe un om modest și respectuos. Este important ca succesul să nu schimbe omul.”

Acest gând încheie firesc discuția noastră. Povestea lui Sárpátki Tamás vorbește despre drumul de la Borsec la Campionatul Mondial, dar și despre păstrarea unei simplități omenești care pare să își aibă rădăcinile chiar în acele amintiri din copilărie.

În zăpada mare, în căldura sobei, în ouăle umplute pregătite de bunica, în verile de la Borsec, în mersul după ciuperci, în plimbările pe lângă peșteri și în acea liniște aparte pe care el a descris-o atât de frumos: La Borsec era ca și cum fiecare zi ar fi fost duminică. Poate tocmai de aceea această poveste este mai mult decât o poveste sportivă. Este și o poveste a Borsecului. O poveste care ne amintește că în spatele visurilor mari se află, de multe ori, începuturi liniștite. Că munca, perseverența și modestia pot duce departe. Și că și dintr-un oraș mic se poate ajunge printre cei mai buni din lume, atunci când omul păstrează în el dragostea, credința și voința.

GRIJILE LUMEȘTI ȘI VOCAȚIA DIVINĂ A OMULUI

PREDICA DE PE MUNTELE FERICIRILOR

În Duminica a treia după Rusalii, Evanghelia după Sfântul Matei prezintă un fragment din predica de pe Munte. Unele dintre cele mai profunde cuvinte pe care Mântuitorul Hristos le-a rostit în timpul activității publice, când, înconjurat de ucenici și mulțime de popor, vorbea despre Împărăția lui Dumnezeu.

Citind cu atenție cuvintele Predicii de pe Munte, în cadrul căreia au fost rostite și Fericirile, atât de cunoscute credincioșilor, mai ales de la Sfânta Liturghie, aflăm sensuri și nuanțe de o negrăită frumusețe despre iubire, iertare, milostenie, dar și adevărul despre marea purtare de grijă pe care o avem de multe ori față de trup, hrană și îmbrăcăminte sau față de alte lucruri trecătoare.

Mulți dintre noi suntem mai puțin preocupați astăzi de Împărăția cerurilor decât era tâlharul pe cruce, în urmă cu 2.000 de ani. El auzise câte ceva despre Împărăția lui Dumnezeu. Credea că, Mesia Cel așteptat și prezis de proroci, avea să întemeieze o împărăție lumească, iar împăratul îi va alunga pe cei ce ocupaseră Țara Sfântă. Știa ceva despre o împărăție lumească și de aceea L-a rugat pe Mântuitorul Cel răstignit împreună cu el, pe care L-a mărturisit ca fiind Dumnezeu, spunându-I: „Pomeniște-mă,

Doamne, când vei veni întru Împărăția Ta!” (Luca 23, 42).

În Evanghelia acestei duminici, Hristos Domnul ne îndeamnă să nu ne îngrijim de lucrurile materiale, ci să ne lăsăm în grija providenței divine și să credem în generozitatea lui Dumnezeu, care ne oferă tot ce avem nevoie.

„Nimeni nu poate sluji la doi domni...”. Nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui Mamona. „Mamona” este un cuvânt care în traducere înseamnă „avuție, tezaur”, iar în contextul acestui verset este înțeles ca „demon al banului, al avariției, al egoismului, al posesiunilor materiale”.

Prin cuvintele de mai sus, Mântuitorul ne îndeamnă să nu fim duplicitari, cu două fețe, să zicem una și să facem două. Să ne declarăm, adică, fii ai lui Dumnezeu, să părem a fi interesați de cele sufletești, iar în ascuns să ne preocupe banii, funcțiile, mâncarea, hainele luxoase și altele asemenea. În acest context, ne amintim de acea înțeleaptă zicală populară care sună așa: „Ori vorbește cum ți-e portul, ori te poartă cum ți-e vorba”.

Mântuitorul ne îndeamnă să învățăm din exemplul creației ce ne înconjoară atunci când dorim să înțelegem ce contează cu adevărat. Dacă Dumnezeu are grijă de

păsările cerului, de crinii câmpului, atunci noi de ce ne facem griji inutile, pentru că Dumnezeu știe de ce avem nevoie.

Prin acest sfat, Hristos ne arată că dacă mergem pe calea credinței și a faptelor bune, care ne duc în Împărăția cerurilor, și ne lăsăm în seama lui Dumnezeu, nu mai trebuie să ne facem griji pentru „ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca” (Matei 6, 31).

Din această perspectivă putem spune că Evanghelia acestei duminici este o chemare stăruitoare din partea Domnului nostru Iisus Hristos ca, mai înainte de a ne îngriji de cele lumești, să căutăm ceea ce-i este cu adevărat de folos sufletului nostru, și anume Împărăția cerurilor.

Evanghelia se încheie cu o concluzie clară, pe care trebuie să o reținem: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă” (Matei 6, 33).

Îndemnul Evangheliei de a căuta Împărăția lui Dumnezeu trebuie să rămână preocuparea constantă și prioritară a vieții noastre. Din păcate, lucrările spirituale, participarea la viața liturgică, spovedania, rugăciunea, sunt marginale sau, chiar mai rău, ignorate aproape întotdeauna.

Scopul existenței creștine constă în mântuirea și dobândirea vieții veșnice din Împărăția cerurilor. Din păcate, doar enunțăm acest deziderat al existenței noastre, fără să arătăm că ne dorim cu adevărat să-l împlinim. Ne pierdem timpul pentru mântuire cu tot felul de griji care, în perspectiva dobândirii vieții veșnice, nu au nici o relevanță.

Căutând în timpul acestei vieți trecătoare Împărăția cerurilor cea netrecătoare, ne arătăm următori credincioși ai Evangheliei lui Hristos și săvârșitori ai faptelor bune izvorâte din credința dreaptă primită de la El, prin Sfinții Săi Apostoli. Noi, cei care urmăm lui Hristos, știm de la ucenicii Lui că sensul vieții noastre creștine este mântuirea, adică dobândirea vieții veșnice din Împărăția cerurilor.

DE LA FARFURIE LA RESPONSABILITATE: ELEVII DIN BORSEC AU ÎNVĂȚAT ÎN TURCIA CUM SĂ REDUCĂ RISIPA ALIMENTARĂ

Cum putem contribui la protejarea mediului prin gesturi simple, făcute zi de zi? Cum putem reduce cantitatea de alimente care ajung la gunoi?

Aceste întrebări au stat în centrul activităților desfășurate în cadrul proiectului Erasmus+ „**Less is More – Prevention of Food Waste**”, la care au participat elevi și profesori de la Liceul Tehnologic „Zimmethausen” Borsec.

În perioada 6–11 iunie 2026, un grup format din șase elevi și doi profesori ai liceului a participat la o mobilitate organizată în localitatea **Biga**, provincia **Çanakkale**, **Turcia**, alături de partenerii din **Portugalia** și de școala gazdă, **Diyarbakirli Ekrem Ergun İlkokulu**. Proiectul, finanțat prin programul Erasmus+ (2025-1-RO01-KA210-SCH-000358305), urmărește dezvoltarea unor comportamente responsabile privind consumul alimentar și reducerea risipei.

Pe parcursul mobilității, elevii din cele trei țări au prezentat rezultatele activităților realizate anterior în școlile lor. Folosind jurnale de monitorizare a risipei alimentare și date statistice colectate la nivel local, național și internațional, participanții au analizat cauzele acestui fenomen și au discutat despre soluții aplicabile în viața de zi cu zi.

Prezentările, dezbaterile și activitățile de grup au evidențiat faptul că reducerea risipei alimentare începe cu alegeri simple: planificarea cumpărăturilor, utilizarea responsabilă a alimentelor și servirea unor porții adaptate nevoilor fiecăruia. Elevii au concluzionat că este mai eficient să își pună în farfurie cantități mai mici de mâncare, pe care le pot suplimenta ulterior, decât să risipească alimentele deja servite.

O componentă practică a programului a fost reprezentată de activitatea de plantare a florilor, realizată folosind sol îmbogățit cu compost. Cu această ocazie, participanții au aflat mai multe despre rolul compostului în îmbunătățirea calității solului și despre importanța valorificării responsabile a resurselor naturale în cadrul unei economii sustenabile.

Programul a inclus și vizitarea unui adă-

BIGA - TURCIA

post pentru câini și a unei clinici veterinare, unde elevii au observat modul în care sunt îngrijite animalele și au discutat despre diverse modalități prin care anumite resturi alimentare pot fi valorificate responsabil, contribuind la reducerea deșeurilor.

Un alt moment apreciat de participanți a fost atelierul culinar coordonat de un bucătar instructor și de elevii unui liceu tehnologic din domeniul alimentației publice. Activitatea a evidențiat importanța utilizării eficiente a ingredientelor și a unei pregătiri responsabile a alimentelor, astfel încât pierderile să fie cât mai reduse.

Dincolo de activitățile dedicate temei proiectului, mobilitatea a oferit numeroase oportunități de învățare interculturală. Participanții au vizitat obiective istorice și culturale din Istanbul și Biga, au descoperit tradiții și obiceiuri locale, au participat la activități sportive și au interacționat permanent cu colegii lor din Portugalia și Turcia.

Delegația română a avut, de asemenea, ocazia să participe la întâlniri cu primarul localității Biga, cu reprezentanți ai autorităților educaționale și cu conducerea școlii gazdă, discuțiile subliniind rolul educației în promovarea dezvoltării durabile și a

cooperării europene.

Participarea la această mobilitate a contribuit la dezvoltarea competențelor de comunicare în limba engleză, la îmbunătățirea capacității de lucru în echipe internaționale și la consolidarea valorilor europene precum toleranța, respectul reciproc și deschiderea către diversitate.

Experiența din Turcia a demonstrat că schimbările importante nu presupun întotdeauna soluții complicate. Uneori, ele încep cu gesturi simple: alegerea unei porții potrivite, utilizarea responsabilă a resurselor și conștientizarea faptului că fiecare dintre noi poate contribui la reducerea risipei alimentare.

Prin proiectul „Less is More – Prevention of Food Waste”, elevii și profesorii implicați au devenit mult mai responsabili în ceea ce privește risipa alimentară, iar experiențele și cunoștințele dobândite vor fi împărtășite în continuare comunității școlare și locale.

PROF. ÎNV. PRIMAR, CERCEL RAMONA

*Finanțat de Uniunea Europeană. Punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului și nu reflectă punctele de vedere și opiniile Uniunii Europene sau ale ANPCDEFP. Nici UE și nici ANPCDEFP nu pot fi considerate răspunzătoare pentru acestea.

ÎN PRAG DE ANIVERSARE (4.)

Apele minerale, la începuturi, erau folosite drept apă de băut. Efectele terapeutice au fost observate în mod empiric în decursul unei utilizări de lungă durată. **Báthory** Sigismund, principele Transilvaniei, în 1594 a fost sfătuit de medicul său italian, **Bucela**, să facă băi cu apa izvorului Lobogo din Borsec pentru vindecarea gutei. **Marco della Fratta**, călător venețian, în 1687 consemnează în jurnalul său de călătorii că la Borsec sunt izvoare de apă minerală. Primele analize au fost realizate de **Johanes Fridvalsky** (1730-1784) și **Scheint** Daniel (1772-1835). Dr. **Lucas Wagner**, medic austriac, a prezentat în 1773, în fața Academiei Veneze, un studiu despre Borsec. Trei ani mai târziu, profesorul **Crantz** a prezentat analize chimice pentru apele din Borsec. În 1793, medicul șef al Transilvaniei, **Neustadter**, a descris bolile care puteau fi vindecate la Borsec.

Günther Johann Valentin, militar austriac, s-a vindecat din paralizie la Borsec. Reîntors la Viena cu ocazia balului de toamnă, a povestit despre miraculoasa sa vindecare. La acest eveniment era de față și **Zimmethausen** Anton, care l-a convins pe Günther să se asocieze cu el pentru luarea în arendă a depresiunii Borsecului pentru o perioadă de 28 de ani. În 29 mai 1805 au încheiat protocolul (vezi copia contractului în Muzeul Apele Minerale din Borsec). **Kővári** László, în "Peisaje de călătorie", scrie: „Borsecul este regele apelor minerale din Transilvania. Ca apă de băut este inegalabilă, unică în felul său”. Dr. **Meyr**, în 1863, descrie apele minerale din Borsec din punct de vedere al științelor naturii. Dr. **Cseh** Karoly, medic balneolog, a editat în 1873 monografia Borsecului, lucrare ce a fost tradusă în germană, engleză și franceză. Chimistul **Than** Karoly (1834-1908) a analizat apa a 8 izvoare din Borsec. Concluziile sale: apele minerale sunt încărcate de dioxid de carbon liber și parțial liber. **Orbán** Balázs a descris și a făcut primele fotografii despre Borsec. În 1890, Dr. **Hankó** Vilmos (1854-1923) a analizat din punct de vedere chimic apele minerale de la Borsec. Între timp s-a construit drumul între Toplița și Borsec, făcând mai accesibil Borsecul pentru cei interesați. **Moldovan** Gergely, profesor universitar de la Cluj, a scris în anul 1883 o monografie în care descrie cu lux de amănunte viața mondenă de la Borsec. În acele vremuri, balneolog era dr. **Szilvássy** János. Se construiește hotelul Melik și hotelul Speranța care

asigură confort sporit pentru musafiri. Reclama specifică era: „În Borsec se vindecă cu succes 17 afecțiuni variate”.

În 1925, dr. **Bergovan**, directorul stațiunii a analizat izvoarele din localitate. În 1932 s-a descoperit izvorul Pierre Curie, dr. **Niculescu** Zinca l-a analizat chimic, iar în 1937, la Borsec s-a organizat Congresul Internațional de Balneologie (a se vedea fotografia din Muzeu). În 1951, pe baza decretului 111, se naționalizează fabrica de îmbutelieri, iar în 15 noiembrie 1952 se fondează compania APEMIN. În perioada 1952/1960 s-au forat F4921 și F4924. În această perioadă au dispărut izvoarele **Arany János** și **Pásztor**. În luna august 1953, Borsecul primește statutul de oraș. Analiza apelor minerale a fost efectuată de Institutul Balnear din București. În Comunicatele Medicale apar periodic articole științifice despre Borsec. În 1961 s-au recaptat izvoarele 1 și 2 sub îndrumarea lui M. **Vernescu** și **Artemiu Pricăjan**. Directorul Societății Medico-Balneare era dr. **Florin Stoica**. În 1970 devine director **Mihai Natea**, iar directorul Policlinicii era dr. **Aurel Zaharia**, medic balnear primar.

FARKAS ALADÁR

ÎNTÂLNIREA DE 70 DE ANI

Vă invităm cu drag la întâlnirea celor care împlinesc 70 de ani, născuți în anul 1956, în Borsec, precum și a celor care locuiesc în prezent în Borsec. Întâlnirea va avea loc în data de 8 august 2026.

PROGRAM:

11:30 – Ne vom întâlni în curtea bisericii “Szent István”

12:00 – Slujba

14:00 – Masa de prânz la restaurantul Riki

Vă rugăm să confirmați participarea până la data de 31 iulie la unul dintre numerele de telefon de mai jos!

Zudor Gizella 0740 946 742

Kolbert Magdi 0745 415 347

ȘAH CU VODĂ COSTEL

Vă prezentăm rezolvarea diagramei de șah din ziarul local Izvoarele din luna mai 2026.

1Ce7+-Rh8
2Txh7!+-Rxh7
3Th3#

Rezolvare: Vodă Costel

Vă prezentăm o nouă diagramă de șah și pasionații de șah sunt rugați să ne dea soluțiile pentru rezolvarea problemei (la Centrul Național de Informare și Promovare Turistică din Borsec sau prin email la adresa: turism.borsec@gmail.com).

*Turn=T / Cal=C / Nebun=N / Damă=D Rege=R
Pionii nu se însemnează doar câmpul unde mută!!!

COLECTAREA SELECTIVĂ A DEȘEURILOR DIN POARTĂ

LUNI 20 IULIE 2026

LUNI 17 Iunie 2026

CENTRUL NAȚIONAL DE INFORMARE
ȘI PROMOVARE TURISTICĂ

Borsec - Borszék str. Carpați, 86/A, Jud. Harghita

Telefon/Fax: +40 266 337 522, Mobil: +40 722 676 635

e-mail: turism.borsec@gmail.com, web: www.statiuneaborsec.ro

f - CNPTI BORSEC INFO

PRIMĂRIA ORAȘULUI BORSEC

ISSN 2601 - 1018

Redactori: Nicolae Ciupudean, Daniela Hangan, Vodă Costel, Fazakas Emese, Farkas Aladár,

Bordanciu Dănuț, Julianna Bordanciu, Cotrigășanu Cristina-Elena

Tehnoredactare: sc artmobil - group srl

Tipografia: F&F INTERNATIONAL - Gheorgheni